

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 29 martie 2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 30 martie 2018, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 1 se introduc șase noi puncte, pct. 1¹ – 1⁶, cu următorul cuprins:

„1¹. La articolul 25 alineatul (3) litera b), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

«3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaților și copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete culturale și tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pentru salariații proprii și membrii lor de familie, precum și contribuția la fondurile de intervenție ale asociațiilor profesionale ale minerilor;»

1². La articolul 25 alineatul (4), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

«i) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,5% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;

2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

În cazul sponsorizărilor efectuate către entități persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv unități de cult, sumele aferente acestora se scad din impozitul pe profit datorat, în limitele prevăzute de prezenta literă, doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data încheierii contractului, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit alin. (4¹).

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.»

1³. La articolul 25, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

«(4¹) Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se organizează de A.N.A.F., astfel cum se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. Registrul este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale se realizează pe baza solicitării entității, dacă sunt îndeplinite cumulativ, la data depunerii cererii, următoarele condiții:

a) desfășoară activitate în domeniul pentru care a fost constituită, pe baza declarației pe propria răspundere;

b) și-a îndeplinit toate obligațiile fiscale declarative prevăzute de lege;

c) nu are obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, mai vechi de 90 de zile;

d) a depus situațiile financiare anuale, prevăzute de lege;

e) nu a fost declarată inactivă, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală.»

1⁴. La articolul 40², alineatele (1), (3), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 40². – (1) În sensul prezentului articol, diferența dintre costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit art. 40¹ pct. 2 și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4), este dedusă limitat în perioada fiscală în care este suportată, până la nivelul a 30% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).

.....
 (3) În condițiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, diferența între costurile excedentare ale îndatorării și plafonul deductibil prevăzut la alin. (4) este nedeductibilă în perioada fiscală de referință și se reportează potrivit alin. (7).

(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

.....
 (7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1), se reportează, fără limită de timp, în anii fiscali următori în aceleași condiții de deducere, conform prezentului articol. Dreptul de reportare al contribuabililor care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înființați, respectiv celor care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare al contribuabililor care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între acești contribuabili și cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.»

1⁵. La articolul 40⁵, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată își are rezidența fiscală sau este situată într-un stat membru/stat terț care este parte la Acordul privind SEE și desfășoară o activitate economică semnificativă, susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante.»

1⁶. La articolul 41, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârșitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, precum și cei care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I – III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării și data închiderii procedurii de lichidare.»»

2. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. La articolul 53 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

«e¹) veniturile din ajustări pentru pierderi așteptate aferente activelor financiare constituite de persoanele juridice române care desfășoară activități în domeniul bancar, în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil sau au fost constituite în perioada în care persoana juridică română era supusă impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.»»

3. La articolul I punctul 5, la articolul 56, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Microîntreprinderile care efectuează sponsorizări, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994, cu modificările și completările ulterioare, pentru susținerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care la data încheierii contractului sunt înscrise în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale potrivit art. 25 alin. (4¹), scad sumele aferente din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor până la nivelul valorii reprezentând 20% din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat pentru trimestrul în care au înregistrat cheltuielile respective.»

4. La articolul I punctul 5, la articolul 56, litera b) a alineatului (1⁴) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare primului trimestru pentru care datorează impozit pe profit, în situațiile prevăzute la art. 48 alin. (3¹) și art. 52; microîntreprinderile care exercită opțiunea prevăzută la art. 48 alin. (3¹) sau depășesc limita veniturilor, conform art. 52, în primul trimestru al anului fiscal, nu au obligația depunerii declarației informative privind beneficiarii sponsorizărilor;”

5. La articolul I punctul 7, la articolul 68¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

6. La articolul I punctul 7, la articolul 68¹ alineatele (8) – (11) se abrogă.

7. La articolul I punctul 8, la articolul 72, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (4), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

8. La articolul I punctul 8, la articolul 72, alineatele (9) și (10) se abrogă.

9. La articolul I, după punctul 8 se introduc două noi puncte, pct. 8¹ și 8², cu următorul cuprins:

„8¹. *La articolul 72, alineatele (11) și (12) se abrogă.*

8². *La articolul 78, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:*

«(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (5), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.»”

10. La articolul I punctul 9, la articolul 79, alineatele (1) și (4) se abrogă.

11. La articolul I, după punctul 9 se introduce un nou punct, pct. 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. La articolul 79, alineatele (2), (3) și (5) se abrogă.”

12. La articolul I punctul 10, la articolul 82, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.”

13. La articolul I punctul 11, la articolul 82, alineatul (7) se abrogă.

14. La articolul I, după punctul 11 se introduce un nou punct, pct. 11¹, cu următorul cuprins:

„11¹. La articolul 101, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

«(12) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit la alin. (11), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.»”

15. La articolul I punctul 12, la articolul 102, alineatul (1) se abrogă.

16. La articolul I, după punctul 12 se introduce un nou punct, pct. 12¹, cu următorul cuprins:

„12¹. La articolul 102, alineatele (2) și (3) se abrogă.”

17. La articolul I, după punctul 16 se introduc șase noi puncte, pct. 16¹ – 16⁶, cu următorul cuprins:

„16¹. La articolul 114 alineatul (2), după litera l) se introduce o nouă literă, lit. m), cu următorul cuprins:

«m) venituri din transferul de monedă virtuală.»

16². La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 115. – (1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m).»

16³. La articolul 116, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 116. – (1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m) au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.»

16⁴. La articolul 116 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și m);»

16⁵. La articolul 116 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

«c) câștigului din transferul de monedă virtuală în cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. m), determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.»

16⁶. La articolul 116, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

«(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. c) se pot emite norme.»

18. La articolul I punctul 18, la articolul 123, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor

art. 118 și 119 pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, potrivit legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹.

(4) Contribuabilii care au realizat venituri din activități independente/activități agricole, impuși pe bază de normă de venit și/sau din cedarea folosinței bunurilor, precum și venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72, care nu au obligația depunerii declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, și contribuabilii care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală, potrivit art. 72¹, pot dispune asupra destinației unei sume din impozitul datorat pe venitul anual, a unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, în conformitate cu reglementările art. 123¹, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.”

19. La articolul I, după punctul 18 se introduc trei noi puncte, pct. 18¹ – 18³, cu următorul cuprins:

„18¹. La articolul 123, alineatele (5) și (6) se abrogă.

18². După articolul 123 se introduce un nou articol, art. 123¹, cu următorul cuprins:

«Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinației unei sume din impozit

Art. 123¹. – (1) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), art. 123 alin. (3) și (4) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(2) Entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, precum și unitățile de cult, beneficiază de sumele prevăzute la alin. (1) dacă la momentul plății acestora de către organul fiscal sau angajatorul/plătitorul de venit figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(3) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12) și art. 123 alin. (4), obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceeași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

(4) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 123 alin. (3) obligația calculării și plății sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit, revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) și (4) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(6) Prin excepție de la alin. (3) și (4), contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6), pentru care impozitul pe venitul realizat se reține la sursă pot opta, cu acordul angajatorului/plătitorului de venit, printr-un înscris încheiat cu acesta, pentru calcularea, reținerea, declararea și plata sumei prevăzute la alin. (1) către beneficiari, până la termenul de plată al impozitului.

(7) Opțiunea de la alin. (6) rămâne valabilă pe perioada prevăzută în înscrisul încheiat între părți, începând cu veniturile realizate în luna exercitării opțiunii, dar nu mai mult de 2 ani fiscali consecutivi, pentru aceiași beneficiari prevăzute la alin. (1) și poate fi reînnoită după expirarea perioadei respective. În acest interval contribuabilul poate

renunța la opțiunea privind distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit sau poate schimba beneficiarii pentru care a optat anterior.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea prin reținerea la sursă a sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venit datorat pentru susținerea beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) nu mai pot exercita aceeași opțiune pentru aceeași perioadă și sursă de venit.

(9) Angajatorul/plătitorul de venit are obligația ca la momentul plății sumelor reprezentând până la 3,5% din impozitul datorat de persoanele fizice să verifice dacă entitatea nonprofit/unitatea de cult beneficiară figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹).

(10) În situația în care entitatea nonprofit/unitatea de cult nu figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹), angajatorul/plătitorul de venit are obligația să refuze efectuarea plății sumelor către aceasta.»

18³. La articolul 130 se introduc patru noi alineate, alin. (7) – (10), cu următorul cuprins:

«(7) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate de aceeași natură cu cele obținute din România pentru care există dreptul de a dispune asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat, prevăzute la art. 123¹ alin. (1), pot dispune și asupra destinației sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul realizat în străinătate, datorat în România, după deducerea creditului fiscal.

(8) Opțiunea se exercită pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unităților de cult, care figurează în Registrul entităților/unităților de cult precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(9) Pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (7) obligația calculării și plății sumei prevăzute reprezentând până la 3,5 % din impozit pe venit datorat în România, după deducerea creditului fiscal, revine organului fiscal competent, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, depuse de aceștia până la

data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor, sub sancțiunea decăderii.

(10) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (9) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.»”

20. La articolul I, după punctul 28 se introduc două noi puncte, pct. 28¹ și 28², cu următorul cuprins:

„28¹. La articolul 287, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

«d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinței sau, după caz, a încheierii, prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislației privind insolvența. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment. În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 și nu a fost pronunțată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.»

28². La articolul 291 alineatul (3) litera c), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

«3. livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodărești, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depășește suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de persoane fizice. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele

definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare.»”

21. La articolul I, după punctul 29 se introduce un nou punct, pct. 29¹, cu următorul cuprins:

„29¹. La articolul 348, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 348. – (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat și importatorul autorizat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, la nivelul stabilit conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor ce pot deveni exigibile. Garanția poate fi constituită sub formă de:

a) consemnarea de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție emisă în condițiile legii de o instituție de credit/societate de asigurare înregistrată în Uniunea Europeană și Spațiul Economic European, autorizată să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.»”

22. La articolul V, înaintea punctului 1 se introduc cinci noi puncte, pct. 1⁻¹ – 1⁻⁵, cu următorul cuprins:

„1⁻¹. La articolul 7, după alineatul (4) se introduc nouă noi alineate, alin. (5) – (13), cu următorul cuprins:

«(5) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedurile de administrare se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc fiscal în care sunt încadrați contribuabilii ca urmare a analizei de risc efectuată de organul fiscal.

(6) Contribuabilii se încadrează în 3 clase principale de risc, după cum urmează:

- a) contribuabili cu risc fiscal mic;
- b) contribuabili cu risc fiscal mediu;
- c) contribuabili cu risc fiscal ridicat.

(7) Criteriile generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal sunt următoarele:

- a) criterii cu privire la înregistrarea fiscală;
- b) criterii cu privire la depunerea declarațiilor fiscale;
- c) criterii cu privire la nivelul de declarare;

d) criterii cu privire la realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori.

(8) Dezvoltarea claselor principale de risc în subclase de risc și dezvoltarea criteriilor generale în subcriterii, precum și procedurile de stabilire a subclaselor și subcriteriilor se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(9) Procedura de soluționare a contestațiilor nu se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc.

(10) Analiza de risc se efectuează periodic, caz în care organul fiscal stabilește și clasa/subclasa de risc fiscal a contribuabilului, pe care o publică pe site-ul propriu.

(11) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la modul de stabilire a riscului și a clasei/subclasei de risc fiscal în care a fost încadrat.

(12) Procedurile de administrare corespunzătoare fiecărei clase/subclase de risc fiscal se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(13) Ordinele prevăzute la alin. (8) și (12) se elaborează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.»

1². La articolul 47, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(16) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum și condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale. Actele administrative fiscale emise de organul fiscal central care se transmit obligatoriu prin asemenea mijloace se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.»

1³. La articolul 47, după alineatul (16) se introduc două noi alineate, alin. (16¹) – (16²), cu următorul cuprins:

«(16¹) În scopul comunicării actelor administrative prevăzute la alin. (16) organul fiscal central poate să înregistreze din oficiu contribuabili/plătitorii în sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță. Procedura de înregistrare din oficiu se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(16²) Comunicarea actelor administrative fiscale prevăzute la art. 46 alin. (6), pentru contribuabilii/plătitorii care au fost înregistrați din oficiu potrivit alin. (16¹) și nu au accesat sistemul de comunicare electronică în termen de 15 de zile de la comunicarea datelor referitoare la înregistrare se realizează doar prin publicitate potrivit alin. (5) – (7).»

1⁴. La articolul 157 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

«b¹) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate potrivit legii care sunt garantate potrivit art. 210 – 211 sau art. 235;»

1⁵. La articolul 157, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale datorate de contribuabil/plătitor este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit pentru care există cerere în curs de soluționare și cu sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul le are de încasat de la autoritățile contractante. În cazul emiterii certificatului de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.»

1⁶. La articolul 162, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 162. – (1) Organele fiscale au obligația de a publica pe pagina de internet proprie lista debitorilor persoane juridice care înregistrează obligații fiscale restante, precum și cuantumul acestor obligații.»

23. La articolul V, după punctul 7 se introduc șapte noi puncte, pct. 8 – 14, cu următorul cuprins:

„8. La articolul 210, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) suspendarea executării silită în condițiile art. 233 alin. (2¹) și (8);»

9. La articolul 230, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 230. – (1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, sau nu se notifică organul fiscal cu privire la intenția de a demara procedura de mediere, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

(2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: numărul dosarului de executare, suma pentru care se începe executarea silită, termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, indicarea consecințelor nerespectării acesteia, precum și posibilitatea de a intra într-o procedură de mediere.»

10. După articolul 230 se introduce un nou articol, art. 230¹, cu următorul cuprins:

«Procedura de mediere Art. 230¹. – (1) În vederea realizării procedurii de mediere debitorul notifică organul fiscal cu privire la intenția sa în termen de 15 zile de la primirea somației. La notificare se anexează documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară.

(2) În termen de maxim 10 zile de la primirea notificării prevăzute la alin. (1) organul fiscal are obligația să organizeze întâlnirea cu contribuabilul în vederea procedurii de mediere.

(3) Procedura de mediere constă în:

a) clarificarea întinderii obligației fiscale înscrisă în somație dacă respectivul debitor are obiecții cu privire la aceasta;

b) analiza de către organul fiscal împreună cu debitorul a situației economice și financiare a debitorului în scopul identificării unor soluții optime de stingere a obligațiilor fiscale, inclusiv posibilitatea de a beneficia de înlesnirile la plată prevăzute de lege.

(4) Rezultatul medierii precum și soluțiile optime de stingere a obligațiilor fiscale se consemnează într-un proces-verbal.

(5) În situația în care în termen de 15 zile de la finalizarea medierii nu se stinge debitul sau nu se solicită înlesnirea la plată organul fiscal continuă măsurile de executare silită.

(6) Procedura de executare silită nu începe de la data la care debitorul notifică organului fiscal intenția de mediere.

(7) Pe parcursul procedurii de mediere organul fiscal poate dispune măsuri asigurătorii în condițiile art. 213.

(8) Procedura de mediere precum și documentele pe care debitorul trebuie să le prezinte în vederea susținerii situației economice și financiare se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.»

11. La articolul 233, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2¹) Executarea silită se suspendă sau nu începe în oricare din următoarele situații:

a) pentru creanțele fiscale stabilite printr-o decizie de organul fiscal competent dacă debitorul notifică organul fiscal, ulterior comunicării deciziei, cu privire la depunerea unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție potrivit art. 235. Executarea silită continuă sau începe dacă debitorul nu depune scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție în termen de 45 de zile de la data comunicării deciziei prin care sunt stabilite creanțele fiscale.

b) pentru creanțele fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate potrivit legii și garantate potrivit art. 210 – 211. Executarea silită continuă sau începe după ce actele administrative fiscale au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare.»

12. La articolul 233, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă, cu excepția situațiilor în care suspendarea executării silite a fost dispusă în condițiile art. 235. În acest caz, măsurile de executare aplicate se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data intervenirii suspendării.»

13. La articolul 235, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(6) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit art. 233 alin. (2¹) și prezentului articol, pentru creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării organul fiscal nu emite și nu comunică decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii.»

14. La articolul 263, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 263. – (1) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, a drepturilor vamale și a altor creanțe transmise spre colectare organului fiscal central care nu se fac venit la bugetul de stat, precum și creanțele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-

teritoriale a bunurilor imobile reprezentând construcție și teren aferent, precum și terenuri fără construcții, după caz, chiar dacă acestea sunt supuse executării silite de către organul fiscal competent, potrivit prezentului cod.»”

Art. II. – Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 31 august 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) Cererea de eliberare a certificatului de cazier fiscal, în cazul contribuabililor persoane fizice se depune la orice organ fiscal competent în eliberarea certificatului de cazier fiscal, personal, de reprezentantul legal sau prin împuternicitul acestuia în baza actului de împuternicire conform prevederilor Codului de procedură fiscală, indiferent de domiciliul fiscal al contribuabilului.”

Art. III. – Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 13 iulie 2018, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează modul de acordare, în beneficiul angajaților, a biletelor de valoare. Regimul fiscal al biletelor de valoare este prevăzut în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

2. Articolul 9 se abrogă.

Art. IV. – Prevederile art. 123¹ se aplică și în situația în care contribuabilii și-au exprimat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, opțiunea privind distribuirea din impozitul pe venit a unei sume reprezentând cota de 2% sau 3,5% din acesta, conform dispozițiilor art. 68¹ alin. (11), art. 72 alin. (11) și art. 79 alin. (5), din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin reînnoirea acesteia conform art. 123¹ alin. (2), în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, sub sancțiunea decăderii.

Art. V. – În termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi, se aprobă ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 25 alin. (4¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. – Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. I din prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) art. I pct. 1¹, pct. 20, pct. 21, care se aplică începând cu 1 ianuarie 2019;

b) art. I pct. 1² care se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

c) art. I pct. 1⁴ și 1⁵ care se aplică începând cu 1 ianuarie 2019, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019;

d) art. I pct. 3 care se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

e) art. I pct. 19 subpunctul 18² se aplică începând cu 1 aprilie 2019;

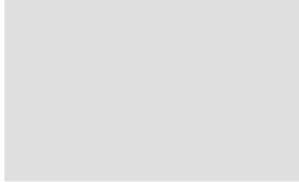
f) art. I pct. 5, 7, 9 subpunct 8², 12, 14, referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2019.

g) art. I pct. 6, 8, 9 subpunct 8¹, 10, 11 subpunct 9¹, pct. 13, 15, 16, 19 subpunctul 18¹ referitoare la art. 68¹ alin. (8) – (11), art. 72 alin. (9) – (12), art. 79, art. 82 alin. (7), art. 102, art. 123 alin. (5) și (6), se aplică începând cu 1 aprilie 2019.

h) art. I pct. 17, pct. 18, pct. 19 subpunctul 18³ referitoare la dreptul contribuabililor de a dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 3,5% din impozitul stabilit potrivit prevederilor art. 123 alin. (3) și (4) și art. 130 alin. (7) – (10) pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, se aplică începând cu impozitul pe venit datorat pentru veniturile realizate în anul 2019.

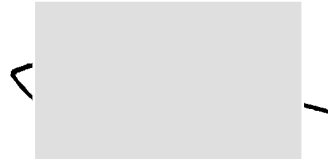
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.